

Lisbet Kjær Müllers prædiken 2. søndag efter trinitatis

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

29. juni 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 121

Paulus' Brev til Galaterne kapitel 1, vers 11-17 (Teksten blev læst fra *Den Nye Aftale*).

Markusevangeliet kapitel 1, vers 29-34

Salmer

Gak ud, min sjæl, betragt med flid

Ingen er så tryk i fare

Min nåde er dig nok

Guds igenfødte, ny-levende sjæle

Hører I, vor Herre kalder

Kærlighed er lysets kilde

- 1 Man ser det for sig. En voldsom trangsel. Det var blevet lørdag aften, sabbatten var forbi, og de turde komme frem, hen til huset, og han helbredte mange, som led af forskellige sygdomme. "Mange" står der – ikke kun få – og uden personsanseelse.

5

Det er denne generøsitet, der er bemærkelsesværdig – ikke helbredelserne i sig selv. Det var der mange, der kunne og gjorde, det var sådan det foregik den gang – datidens sundhedsvæsen. Men som regel kostede det – det var for de få – som regel krævede det nogle særlige ord, trylleformularer eller andet. Her går det af

10 sig selv.

Jesus begynder som helbreder. Vi har endnu ikke hørt noget om indholdet af budskabet, evangeliet. Hvem er han? Det er åbenbart kun dæmonerne, der har en anelse – og de skal tie.

15

Vi ved, hvem han er! Og Markus' læsere, tilhørerne, vidste det også, men personerne i fortællingen ved det ikke endnu.

20 Og ved vi, hvem han er, når det kommer til stykket?

Det begyndte med gerninger – helbredelse af de mange – ikke kun de få.

Det er også derfor, vi allerede den første dag i Kapernaum har været i både
25 synagoge og hjem.

"Straks" står der to gange i den korte episode. For scenen skifter hurtigt den dag i Kapernaum. De går fra gudstjenesten i synagogen til privatboligen, Simons og Andreas' hjem. Desværre får vi ikke noget at vide om familien, om Simon Peters
30 kone for eksempel – eller har Peter børn? Vi får kun at vide, at han har en svigermor, og at hun ligger med høj feber. Og de fortalte straks Jesus om hende. Jesus gik hen, tog hendes hånd og rejste hende op, og feberen forlod hende, og hun sørgede for dem.

35 Det kan man selvfølgelig godt gøre sig morsom over. Nu fik svigermor gang i gryderne, mændene kom fra gudstjeneste, og nu måtte kvinderne sørge for, at de fik noget at spise. De gamle kønsroller.

Jeg vælger nu at glæde mig over, at hun er med, at hun blev rask og er med i
40 fortællingen helt fra begyndelsen. Når man tænker på, hvordan kvinder hurtigt igen blev lavstatus også i den kristne kirke. Der går en bue fra Peters svigermor og helt frem til de kvinder, der stod ved korset Langfredag, og hvor det hedder, "at de havde fulgt ham og sørget for ham, da han var i Galilæa". Kvinderne bliver højstatus, og det ord, der bliver oversat "sørge for", er det græske ord "diakonia",
45 diakoni, som fik så stor betydning i kirken og blev kirkens menneskelige ansigt. Det var Peters svigermor, der blev model – igen omsorg for det nære – sundhed.

Nu er "svigermor" – og var måske også den gang – et begreb. Svigermor er
50 knyttet til konflikt. Og hvem kender ikke vittighedstegningerne eller har hørt om et dårligt forhold mellem svigermor og svigerdatter. Der er en indbygget konflikt, hvor to traditioner støder sammen, to kulturer, forskellige måder at være familie på. Her må svigermor trække sig, give slip – hendes mening er ikke interessant, hvis hun ikke bliver spurgt. Og selv når hun bliver spurgt, kan det
55 være klogt at være varsom.

Jesus begyndte i synagogen, i det offentlige rum, hvor han helbredte en mand,

60 der var besat af en dæmon, lige derefter er vi i det hjemlige, private rum, hvor han helbeder en kvinde med en fysisk sygdom. Både kvinde og mand, både fysik og psykisk, både hjem og synagoge. Der er en totalitet. Der går en linje fra de små enkelte episoder, hvor mennesker bliver raske og til det store perspektiv, men det er ikke åbenlyst endnu, hvordan det hænger sammen. Der er noget hemmeligt ved Jesus.

65 For Paulus kom det i en syn – han beskriver det i det centrale stykke fra Galaterbrevet, som vi hørte før: Hvordan Guds selv i et syn afslører sin søn, hvordan Paulus er udvalgt til at forkynde for ikke-jøder. Paulus, som var mere traditionsbundet end nogen anden i sin samtid, han brød med traditionen – og
70 åbnede Gud for ikke-jøder, dvs. for alle – den monoteistiske, jødiske Gud blev hele verdens Gud. Og det vendte op og ned på alt det, Paulus hidtil havde lært og troet og håbet. Der er tale om et syn, en åbenbaring – noget, der kommer udefra, en kraft, ånd, der materialiserede sig i Paulus. Måske er det sådan, det er: at kærligheden kommer direkte til hver enkelt – at vi ikke kan elske Gud og
75 næsten på anden hånd, men altid på egen hånd.

Og så står vi livet igennem i konflikten mellem det gamle og det nye – mellem det, vi må slippe for at kunne række ud efter det nye – kærligheden i Kristus.

80 For det er ikke helbredelserne som sådan, der er det nye, men det de er tegn på: Gud for de mange – uden forbehold. Amen!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

85

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

2. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

90

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-2-sondag-efter-trinitatis>

95